

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

A budapesti borbély, fodrász és parókakészítő ipartestület, a budapesti borbély- és fodrász betegsegélyző és temetkezési egyesület, a budapesti fodrász és borbély társaskör s a budapesti fodrászsegélyzők betegsegélyző pénztárának hivatalos közlönye.

FODRÁSZUJSÁG

FODRÁSZOK és BORBÉLYOK SZAKKÖZLÖNYE

Előfizetési díj:
Egész évre 4 ft
Fél évre 2 ft
Negyedévre 1 ft
Egyes szám ára
20 kr. Kapható a
kiadóhivatalban.

Szerkesztőség:
VI., Szerecsen-utca 22-24. sz.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez czimzendők.

Kiadóhivatal:
VII., Vörösmarty-utca 17. sz.
Minden pénzbeli külföldi közlemények, hirdetések, felszólamlások a kiadóhivatalhoz intézendők.

➡ Az ipartestület tagjai a lapot díjmentesen kapják. ➡

Tartsunk össze!

(L.) A panaszon kívül nincsen egyéb osztályrészünk. Daczára annak, hogy iparunk czégére lett a mindig jobban terjedő proletarizmusnak, nem mutatunk még hajlandóságot sem arra, hogy magunkon segítsünk. A férgeknek minden neme rágja iparunk gyökerét és mi csak összetett kezekkel — panaszkodunk. Ugy vagyunk, mint az egyszeri ember, a ki látva házát égni, nem gondolt mentő eszközre, hanem addig sirt, míg viskója porrá égett. Látjuk bajunk kutforrását, tudjuk azt is, miként lehetne magunkon segíteni, de csak kesergünk, fohászunk, mintha a teremtő, erő nélkül alkotott volna bennünket. Nincs bennünk vér, nem tudunk lelkesedni. Nincs bátorságunk nagy munkához hozzáfogni. Mintha félnénk, hogy a munka fárasztó léssen és kimerülünk. Tudjuk nagyon jól, hogy a kontárok mindig jobban terjeszkednek közibénk, hogy ma-holnap kenyérünk sem léssen, de azért csak nem teszünk semmit sem.

A fájdalomnak valamennyi akkordjai hangoznak el ajkainkról és még sem fogunk a munkához, nem tudjuk elhatározni magunkat, hogy a gázt mielőbb kigyomláljuk. Mintha örömünk telne abban, hogy mint halad iparunk a züllés útján mindig előbbre. Vannak köztünk olyanok is, kikben van tevékeny erő, a kik hivatalosan vannak iparunk fejlesztésén közreműködni, de sajnos, azok tévutakon járnak és nincs egyéb céljuk, mint a szeretet fonálát közöttünk elvágni. Azoknak nem okoz bánatot, hogy iparunkat előbbre viszik a lejtőn, a földolog az, hogy hiúságuk kielégíttessék olyképen, hogy a vezetőség megbukjék. Pedig jól tudják, hogy a vezető-

ség híven megteszi kötelességét, testvériesen fárad azok érdekében, a kiknek bizalma folytán mandátumot nyert. Nem jobb volna-e, ha ily agilis emberek a romboló munka helyett velünk dolgoznának iparunk felépítésén? Hisz beláthatják, hogy iparunknak oly erőkre van szüksége, a kik roskatag alapját újra képesek megvetni. Vállvetve kell dolgoznunk és nem rombolni.

Ne az egymás elleni harc, hanem a közös erő összegyűjtése, az összetartás legyen főcélunk. Mi egy iparnak vagyunk munkásai és az az iparág nem azért született meg, hogy parlagon hagyjuk herverni, gazdátlanul. Ne keressünk mi mindig csomót a kákán, ne veszekedjünk magunk között, tartsunk össze, akkor nem a panasz lesz osztályrészünk, hanem a jólét, a munka jutalma. A világtörténelem a legfényesebben dokumentálja azt, hogy csak is összetartással lehet az elvet és azzal kapcsolatosan mindent erőssé tenni. Ne a szétszakadás, hanem a szeretet legyen a mi várunk. Az a nép, a mely nem tudja megérteni az összetartás magasztos eszméjét, elzüllött. Ott van a vallástörténelem, szintén elég világosan igazolja, hogy például a zsidóság, mely a leghatalmasabb faj lévén, földönfutókká lettek, idegenben voltak kénytelenek hajlékot könyörögni, mert hiányzott bennük az összetartás.

Oly fényes példák állanak rendelkezésünkre és csak nem akarunk okulni belőlük. De hát nem is kell a világ vagy a vallástörténelmet lapozgatnunk, tekintsünk be a többi iparágak üzöinek erkölcsi világába, látni fogjuk, hogy férfias erővel, összetartással visszatartják iparukat a végromlásból. Látni fogjuk, hogy akkor, a midőn iparukat érdeklő ügyről van szó, egy zászló alatt tömörülnek és együtt-

tes erővel látnak hozzá a baj orvoslásához. Nem azt keresik, a mit mi, hogy melyik az az eszköz, a mely rombol, hanem hogy melyiknek segítségével lehet alkotni.

A közélet bármelyik terén találkoznak elvi ellenfelek. De azok azután az elv érdekében feszítik meg erejüket és nem úgy, mint nálunk, hogy segídeként nyujtanak egy idegenből hozzánk tévedt szociálista alapostolnak aknamunkájához.

A küzdelem ilyen formájában nem lehet csatát nyerni, nem lehet az elvet diadalra juttatni. Hiába panaszkodunk, hiába töprenkedünk a jólét felől, a mig önállóan nem fogunk hozzá iparunk restaurálásához, elégedettek sohasem leszünk. Már elérkezett az idő, hogy a gyűlölséget magunk közül kiküszöböljük és hogy meggyujtsuk végre a testvériség és összetartás fáklyáját.

Az e hó 17-én tartandó rendes évi közgyűlésünkön elég alkalmunk van bebizonyítani azt, hogy szeretjük iparunkat és érdeklődünk iránta. Ott kell megmutatnunk, hogy mint egy test jelenünk meg akkor, amidőn közös célról van szó. Mutassuk meg, hogy érettek vagyunk bárminő mozgalom megteremtéséhez. Meg kell mutatnunk ipartestületünk vezetőségének, hogy oly sereg áll mögötte, a

melylyel lehet munkálkodni. Becsületos szolgálata fejében ugy sem kér a vezetőség tőlünk mást, mint összetartást és az ügy iránti érdeklődést. Talán sohasem volt oly szükség az összetartásunkra, mint most, a mikor az ipartörvény revíziójának keresztülvitelére alapos kilátás van. Nem illuzió többé, hogy a kontár bacillusoktól végre mégis meg fogunk szabadulni, mert hisz a jelenlegi kormány reformprogramokat tűzött zászlajára és egy impozáns mozgalom következtében nem zárkozhatik el az iparosság jogos óhaja elől, mert az ipartörvény módosítása ma már nem ez elv követelménye csupán, hanem a kenyér biztosítása az iparosság részére.

Oly vezetőség, mint a mostani, főleg megérdemli, hogy támogassuk működésében. Megérdemli, mert az évi jelentésből látható, hogy az elvállalt kötelességnek becsületesen, hiven megfelelt. Az évi jelentés számadatai eléggé megvilágítják az ipartestületünkben uralkodó tisztességes gazdálkodást. Adjuk meg a vezetőségnek azt a jutalmat, a melyet tőlünk vár és amelyet joggal kér, hogy legyen látogatott a közgyűlés.

Ne értsenek félre, nem dicshymnuszt zergek, hanem a tényt, az igazságot akarom konstatálni,

Tárcza.

Mi a haza?

Márziusi dal

Egy élénk fiucska, a kibén a lelket
Isten már növeszti; a ki már figyelget,
És kezd számot adni arról, a mit érez,
Igy szólott apjához, édes szülejéhez:

„Kedves apám, lelkem, valamit nem értek;
Ha ti a hazáról, ti nagyok, beszéltek,
Szemetek — jól láttam — majd könnyekben ázik,
Majd kigyúlad, lángol, tüzesen szikrázik.
Kedves apám, töröm a fejemet régen:
Mi hát az a haza? Magyarázd meg nékem.“

„A haza: ez a föld, hol világra jöttünk,
A haza: ez az ég, mely ragyog fölöttünk —“

„De hiszen az ég nagy s mindenütt egyforma!“

„A haza: e tájék, kéklő hegyek orma,
Minden, a mi itt van és szívünknek drága,
Levegője, napja, vize, rónasága,
A virág a réten, a madár az ágon —“

„De hiszen van szebb is e kerek világon!
Ha te, én, meg anyám, messze vándorolnánk,
Mindenütt megélnénk, boldogok is volnánk.
Van madár mindenhol, mely magasba lebben,
Uszdogál mindenhol kis hal a vizekben,
Mindenütt van szép ház, mindenütt van bőség —“

— „Több a haza ennél: nagyság és dicsőség,
Öröm és gyász együtt! Nyomorulttá válik,
A kitől elvették s megsínyli halálig.
Nappal nincs nyugalma és éjszaka rémek
Veszik el az álmát!

— „Én nem sinyleném meg!
Mindenütt van játék, mindenütt van lepke!“

— „A haza, fiaeskám, szívünk legszentebbje,
Oltár mely előtt csak fejlehangja, térden
Áldozik az ember!“

— „Jó atyám, nem értem!
Magyarázd meg jobban!“

„Hallgass ide gyermek!
Apuska mesét mond . . . Hallgasd s jól figyelj meg!“

Egyszer volt . . . régen volt . . . Üldözőbe vették
És addig bántották, addig sértegették,
Mig átokkal ajkán elhagyta hazáját.
Esküvel fogadta: Magyarország táját
Többé sohse látja, nem kívánja látni,
Ezután idegen Istent fog imádni,
A magyart gyűlölni és utálni fogja,
Ha keresztre huznák, nézné mosolyogva,
Hallgatná gyönyörrel zokogását, jajját!

Szólt és ment haraggal s ádáz gunyakaczeját
Gögös üldözőknek vitte a fülében.

*

Az idő homokja pergett lassan, szépen.
Költöző madárka, mély vágyát követve,
Tizszer is, huszszor is utját arra vette,
Hova fecske, gólya hiven vissza járnak
Nyiló kikeletkor: a magyar határnak.
Pergett az időnek halk homokja szépen,
És az, a ki látta lobogó dühében
A haragos embert ezelőtt sok évvel:
Most bámulna rajta, vagy nem ismerné fel.
Grófokkal komázik és hajlong a lába
Idegen királynak fényes udvarába.

A kegyelmes Isten úgy fölvitte dolgát,
Hogy sűrögve járnak körülötte szolgálak.
Tündöklöklik a napfény aranyos ruháján,
Serleg a kezében és mosoly a száján.
Herczegek, bárók közt oldódik a nyelve.
Ime most is ott ül s pohorat emelve
Szól a társasághoz harsányan, kevélyen:
— „Bor, paripa, mámor, kártya, koczka éljen!“

a mikor a vezetőségnek átnyujtom a megérdemelt pálmát. Legyen ez a közgyűlés a komoly, iparát igazán szerető fodrász-iparosok összetartásának első megnyilatkozása. Ne legyünk többé czégére a részvétlenségnek. Ne feledjük, hogy a XX-ik század küszöbén állunk. Az osztályok serényen dolgoznak a reform nagy munkájánál, ne maradjunk vissza mi sem, mert utóvégre oda kerülünk a haldokló század régiségtárába.

Márczius 15.

A világnak közönséges napja lehet e dátum, de nekünk, magyaroknak oly nap, amikor beköszöntött a szabadság sugara reánk, hogy fölszárítsa azt a sok vért, amely elfolyt a jog és igazságért való küzdelemben. E nap felszárította a könnyeket a szabadság, egyenlőség és testvériség magasztos elveinek diadalra jutásával. Még is érezzük e nagy, dicső napnak hatását. Az érzelmek viharát és a lelkesedés lángját, még vissza idézzük a szabadságharcz multjából. Azóta felszabadultunk és emberek lettünk. A hatalom e napon szűnt meg bennünket emberi méltóságunkból kivetkőztetni. Áhitattal és büszkeséggel tekintünk vissza 1848. márczius 15-ére.

Éljen a szerencse és a szivtelenség,
Hogy a koldus erkölcs czondráit ne vessék
S hatalomban, kincsben járjanak bokáig!
Éljen az okosság és éljen sokáig
Minden a világon . . . csak a *haza* veszzen!“
Mikor ezt kimondja, sáppad, összerezzen,
Szemei forognak, kábult agya szédül,
S mintha elakarna válni az esztől,
Fölkaczag, kikelve rettentőn magából,
Azután a könnye omlik mint a zápor.
Mint a tüzes villám, úgy csak a szívébe
A lenézett, gunyolt távol haza népe.
S örült szerelemre gyulad meg iránta,
A kit úgy gyűlölt, hogy pusztulásnak szánta!

Ittas czimborái lassan szétoszolnak,
Dünyögik magukban: majd jobban lesz holnap!
És ő maga, rémült inasokkal szemben,
Ott zokog sokáig az üres teremben.

És másnap a szolgák, kik parancsát lesték,
A hatalmas embert hasztalan keresték.
Átkuttattak várost, kapukat elálták,
De hiába minden . . . többé nem találták.

*

Hova ment? Nem sejtik! Csak az Isten tudja,
Hogy a bujdosónak merre visz az utja,
Csak az isten látja, mi van a szívében,
Mi az, a mi hajtja napfényben, sötétben,
Mi az, a mi hajtja, hogy menjen előre
Zugó fergetegben és dőljön a kőre,
Ha tovább nem bírja s meg kell, hogy pihenjen . . .
Mi az, a mi hajtja, hogy csak menjen, menjen,
S ne legyen előtte se folyó se árok,
Mig nincsen a célnál, mely után sovárogo.

Ott halad a vándor . . . vérnyomot hagy lába,
Sár, hó-víz betódul tépett sarujába,
Elkopott mezének nincsen semmi éke.
De szívében több lesz, mindig több a béke,

E nap a megváltás évfordulója. E napon hullott le az emberi jogokat korlátozó bilincs, es egyenlő lett az ember, embertársaival szemben. E napon mondatott ki, hogy az ország törvényeit népszavazás útján választott képviselők hozzák. — E napon lett szabad a sajtó, a minden társadalmi osztály e leg-erősebb fegyvere.

E napon szabadult föl jobbágyi nyomoruságából 9 millió ember és lett ura saját akaratának.

E napon törölték el a nemességet és egyenlő jogokkal ruházták föl a szegényt, ép úgy, mint a gazdagot. E napon mondták ki, hogy az ország minden lakósa fizessen adót. E napon alkották meg a közös teherviselést; azelőtt a nemesi osztály semmiféle közterhet nem tartozott viselni.

E nap óta katonáskodik a nemes ép úgy, mint a nemnemes. Azelőtt a nemes embert katonának el nem vihették. E nap az emberi szabad eszmék magasztos ünnepe; összes társadalmi állásunkat, jogainkat, melyek meg vannak, e napon kimondott elveknek köszönhetjük. E nagy nap elvei alapján fogjuk kivívhatni a jövőben, ma még ki nem vívott jogainkat.

Márczius 15-ike legyen mindenkor, a mi szabad-

A mint közelebb jön a magyar határhoz,
Kikelet van újra. Daru, fecske szálldos
Kurrogva, csevegve a tavaszi égen
Hamarabb ott lesznek ama szép vidéken,
Mint ő, a ki fáradt! Hogy irigylj őket.
A sugárzó légben vigan lebegőket!

Egy pár jámbor ember, kis tanyák parasztja,
A szegény bolyongót szívesen marasztja,
Pihen is a kunyhók nyájas belsejében,
És az apróságot tanítgatja szépen
— Rejtélyes mosolylyal húzva őket félre —
Isten neve mellett a haza nevére!
De fölriad aztán, mert nyugtot nem adhat
Idegen föld néki — mert itt nem maradhat.
Végső erejével tolja magát, tolja,
Elcsigázott testét már alig vonszolja,
Néha le-leroskad? ekkor összeretten
És fölnéz az égre szomorun, ijedten,
S kérleli az Istent nagy szótlan keserve:
Még szüksége van rá, még ne hagyja cserbe!

Ah! azok a bérczek! Mintha látta volna!
Ah! az a kis erdő! Mintha rá hajolna,
Oly közel van hozzá . . .! És ott az a vár-rom!
Porba hullt a vándor a magyar határon.
Ugy van! Ez a föld az! Ez az ő hazája!
Odaroskadt hozzá hidegülő szája,
Mozdulatlan karja a rögöt ölelte,
És egy hosszú csókban elröpült a lelke.
Visszajött meghalni ahhoz kit imádott:

*

Sirsz fiacskám? Jól van! Ez a haza látod!

Ábrányi Emil.

ságunk évfordulója és úgy ünnepeljük mindenkor mint a felszabadulásunk dicső napját. Csak önmagunkat becsüljük meg akkor, ha a legszebb és legdicsőbb ünnepre kegyelettel gondolunk vissza.

Iparunk hanyatlása.

Ujév napján ezen czim alatt szaklapunk hasábjain az első cikk jelent meg, a mely czikkkel egy a szakmájáért lelkesedni tudó ember bennünket az aléltságból felébresztett, a midőn sohajtozva kereste a végromlás elől a kivezető utat.

Ekkor azt hittem és azt hittük valamennyien, hogy a sóhajlás csak hang volt a pusztába, mely viszhangra nem talál.

Azt hittük csak olyan röpké gondolat, a mely elszáll, hogy soha többé vissza ne térjen.

Most azonban belátom, hogy csalódtam és mondhatom, hogy csalódásom örvendetes volt.

Mert ez egyszer a nyílt okos gondolat termékeny talajra talált, a melyben a szakma iránti szeretet gyökeret verve immár kezdi ágait hajtogatni és bizton számíthatunk arra, hogy a közel jövőben a gyümölcsöt éretten letörhetjük és annak zamatját mi élvezzük!

Azt mondtam a közeli jövőben a gyümölcsöt *éretten* törjük le.

A paróka története.

Szomoruan ült palotájában Burgundi Fülöp kit a történelem bölcs uralkodásáért „Jó“-nak nevez. Lehorgasztott fővel gondolkozott baja felől, mely neki oly sok gondot, népének pedig — mely őt nagyon szerette, — annyi szomorúságot okozott, mivel a nép királyát, kinek oly sok jót köszönhetett, sohasem láthatta vidáman. Ott ült a fiatal, lovagias alak, fején egy bársony sapkácska, mivel kora évei dacára — még csak 28 éves volt — már teljesen kopasz volt. Kopaszsága nem bántotta volna őt, de politikai, s főleg szerelmi okból házasodni akart, s gyönyörű menyasszonya portugali Izabella még nem is látta őt. Félt a gondolattól, hogy ha Izabella megfogja látni, nem fogja őt szerethetni, s e tudat, hogy őt örökké szerencsétlenné tegye, az ifjút boldogtalaná tette, s ez okozta bánatát.

Néhány nappal ezután Dijon francia városka főutcáján végig sietett egy gondolatokba elmélyedt férfi, szemét földre vetve, nem ügyelt a szembejövőkre, nem köszönt ismerőseinek, csak egy gondolattal foglalkozott: „Tehát nagy jutalmat kap, ki egy kopasz főnek új hajdíszt szerez. Az egész város beszél erről; jó, megpróbálom, talán sikerülni fog.

Az érdekes férfi, ki ezeket maga elé mormolta, a városka borbélyja volt. Már rég gondolt oly módra, melylyel a kopaszokon segíthetne, s lassan, lassan egy kész terv szülemlett meg agyában, melynek véghezvitelére egy brüsseli magasrangú férfi adta meg az okot.

Lorchant Péter, — ez volt a borbély neve, lakásába érve kinyitogatott több fiókot, melyekben vendégei hajhulladékait őrizte. A legnagyobb pontossággal voltak a hajak színök szerint csomagba kötve, külön volt a hosszú, s külön a rövid haj téve, s minden a legnagyobb tisztasággal.

Csakhamar leült az asztalhoz s elkezdte a hajcsomagokat mosni, fésülni és kefélni, miközben felesége Jeanette

De mi lesz akkor ha ezen gyümölcs sokára nem érik meg?

A felelet rá ez.

Ha jó gyümölcsöt akarsz enni, magad apold gyümölcsfádat. A talajt szilárdítsd, a gyökerek száaira vigyázz és a fiatal ágakat kösd egy csomóba, hogy azok minden viharnek ellenálhassanak! Akkor aztán biztos lehetsz abban, hogy a gyümölcs jó és csakhamar élvezhető lesz. Két és fél hónapja annak, hogy szaklapunk hasábjain szakadatlanul foglalkoznak úgy a főnök valamint a segéd szaktársaink a kontár ügygel. Ez azt mutatja, hogy midőn létkérdésről van szó, akkor a válaszfal főnök és segéd közt ledül és vállvetve iparkodik mindegyik közösen ezen közös ellenség leküzdésére.

Igaz ugyan, hogy mindegyik felszólaló más-más módot ajánl a baj orvoslására, a biztató benne azonban az, hogy a küzdelem sikerében mindegyik egyetért és bizik. De nézünk szét mi történik a kontárok táborában ujév óta, ezen aránylag rövid idő alatt?!

A kontárok látva azt, hogy dicsőségük és tovább maradásuk ezen szakmában már csak nagyon rövid idő kérdése, ész nélkül borura derűre kínálják üzleteiket boldogboldogtalannak megvételre!

Sőt mi több, a kontárok nagyhangú, de czérnaszálo rágódó vezérük is már úgy nyilatkozott, ha ez tovább is így megy, akkor ő is szöggre akasztja a borbély mesterséget és ismét a tú és czérna után nyul.

Kijelentette még azt is, hogy akkor majd mozgalmat

asszony, mellette ült s gyengéd szövetből egy fejhálót, holmi főkötő felét készített. Midőn a nő munkájával elkészült, férje a megtisztított és megszáritott fűrtöket elővette s befűzte a hálóba, akkép, hogy a háló szála alatt elhuzta a hajszálakat, s ismét előhozta őket. Eképp az egész háló mintegy eltűnt és csak egy hajerdő volt látható. Ez volt az első paróka, gyönyörű aranyszőke hajszálakkal és Lorchant mester volt az első, ki azt fölpróbálta.

Másnap egy alkalmoszerű postakocsival Brüsszel felé utazott, hol a hirdető főur lakott. Változatos és fáradságos utazás után végre céljához érkezett. A város utcáin csakhamar kiismerve magát, a főur lakása után kérdezősködött, melyet nemsokára meg is talált.

Aggódó gondolatokkal haladt fel a lépcsőkön, hiszen nem tudhatta, hogy munkájával meg-e lesznek elégedve. Elfogultan lépett az elfogadó terembe, hova a háziur is csakhamar belépett, s csodálkozva hallotta, hogy Lorchant mesternek egy biztos elhárítója van a kopaszság ellen.

Magánkívül volt a főur örömeben, ki a király egyik bennfentese volt, midőn a parókát meglátta.

A parókát azonnal a királyhoz vitte, ki örömpredesve fogadta azt, felpróbálta, s körülugrándozott örömeben, hogy vége immár gondjának. Természetesen a mesteri munka készítője után is tudakozódott, s kérte a főurat, hogy mutassa azt másnap neki be.

Ez meg is történt Lorchant kitüntető szivességgel fogadtatott.

A király örömet népe is csakhamar megtudta, s csodálatos bámulással fogadta az egyszerű mestert, kit a király a legnagyobb férfiaknak ajánlólag bemutatott, sőt egy udvari bálon őt karonfogva körülvette.

Gazdagon megajándékozva tért Lorchant mester vissza Dijon városba Jeanette nejéhez, kivel még hosszú éven át éltek gazdagságban, mert találmányuk dúsan jövedelmezett.

indit a kontárok ellen és ő majd mind kipusztítja ebből a szakmából.

Szaktársak! Mindnyájan ösmerjük ezen czérnafonál bölcseségü embernek a fondorkodásait! Tudjuk jól, hogy az ő egész eddigi működése oda irányult, hogy köztünk zavargásokat idézzon elő, hogy főnök és segéd közt az ellentéteket kiélesítse. Tudjuk jól milyen intrika vezérelte mindannyiszor, valahányszor köztünk megfordult.

Szaktársak! Ne halgassatok ezen kontár vezérnek csalárd ámitásaira. Ne üljetek fel hazug szavainak. Hanem ha közétek bátorkodik tolakodni, utilapot kössetek a talpára és korbácsoljátok ki körötökből.

Ugy hiszem az eszmecserét, melyet ujév óta szaklapunk hasábjain a kontár ügyből kifolyólag folytattunk, beszüntethetjük és most már nemesak szóval, de tettekkel is hozzá kell látnunk, hogy ezen ügy szerencsés kimenetelét részünkre biztosítsuk.

Készüljünk tehát mindnyájan ezen *rendkívüli közgyűlésre*, mely a legközelebbi napokban már össze fog hivadni, hogy ez ügyben az akciót megkezdhessük.

Jelszavunkat nyiltan hangoztatva, a győzelem biztos!!

Rostásy Géza.

Vegyes hírek.

Elhalálozás. Mint részvétellel értesülünk, *Schulz József* szaktársunk folyó évi márczius hó 11-én, 29 éves korában jobblétre szenderült. Temetése f. hó 13-án délután 3 órakor volt, szaktársainak nagy részvéte mellett. Nyugodjék békében!

Ipartestületünk legutóbbi előljárósági ülésén napirendre kerülvén *Burprich János* urnak lapunkban is ismertett indítványa, mely szerint ingyenes szakiskola állitassék fel a szaktársak és a segédek nejeik részére. Az előljáróság *Burprich János* urnak indítványát elfogadta és az előkészületeket egy az előljáróság kebeléből választott szűkebb tagu bizottságra bizta. A tervezetet lapunk legközelebbi számában ismertetni fogjuk.

Az elnökség ezuton is felhivja a tisztelt szaktársakat, hogy ipartestületi járulékaikat lehetőleg pontosan fizessék be, nehogy kénytelenitve legyen kötelelességszerűleg a törvény által előirt uton azt behajtani, ami a szaktársakra nézve kellemetlenséggekkel jár.

Különfélék.

Uj szerek a foggyógyászatban. Alighanem sikerülni fog a foggyógyászatból végképpen számüzni az elaltatást. Ujaban ugyanis a foghuzásnál és a foggyógyítás közben olyan fájdalomcsillapító szereket használnak, amelyek rendkívül előnyösöknek bizonyultak, úgy, hogy szükségtelenné tehetik a fogoperációknál az elaltatást. Ilyen az ugynevezett „uj orthoform“, amely nemcsak, hogy hirtelen csillapítja a fáj-

dalmat, hanem a gyógyulást is sietteti. Egy berlini fogorvos jelentette már félesztendővel ezelőtt, hogy az orthoformot naponkint rendkívül sikerrel használja a praxisában. Egy müncheni orvos hasonlóképpen nyilatkozott erről a szerről, amelyet különösen hatásosnak talált gyulladt, nyilt fogüreggekben, amikor a fájdalom roppant heves lett, a fájdalom csillapítására foghuzások után, foghuzdaganatok, megégetett és megsérült foghuz kezelésénél, továbbá asbesthtel keverve gyökéresatornák betömésénél és a fogak furása alkalmával is, ha a beteg nagyon érzékeny. Ez a müncheni orvos azonkívül még egy másik szert is használ a fájdalom csillapítására, a nirvanint, a melyet a fog kihuzása előtt a foghuzba feeskendeznek. Három-négy perczzel a befecskendezés után a fogat fájdalom nélkül lehet kihuzni. Egy ülés során egyszer már huszonkét fogat is húzott ki nirvanin segítségével; gyermekeknél is minden veszedelem nélkül használhatta a nirvanint,

Király mint borbély. XIII. Lajos Franciaország királyának különös módjai voltak az unalom elűzésére. A mikormár mindent megunt, fölesapott borbélynak. Hivatalnokait és szolgálait nagy buzgalommal borotválta és csak ajkukon hagyott szakált, miért is a „borbély“ iránti tiszteletből elkeresztelték „Royal“ szakállnak. A király e kedvtelése nem tetszett ugyan a Párisi borbályvoknak és a „kollega“ urról gunyverset kezitettek, a melyben a — királykonkurrenst — alaposan kicsúfolták. Ekkor hátat fordított a borotválásnak és más szórakozást keresett. A gunyvers azonban lehangolta az uralkodót és nagy munkájába került Angely udvari bolondjának, míg szellemes tréfáival régi kedélyét visszanyerte. „Lajos, mondá a királynak udvari bolondja, a borbélyok czélja kigunyolt téged és ez magától értetődik, mert hisz konkurrencziát csináltál nekik. Fogadd tanácsomat: szórakozz inkább a jogarral és ne a borotvával.

Bismarck hajszálai. A Bismarck-karikaturák soha sem voltak élethűek, a minek megdönthetetlen bizonyítékai vannak. A historikussá vált hajszálnál tetemesen dúsabb hajzat ékesíté a vaskanczellár fejét. Berlinben, — írja a Frankfurter Zeitung — egy fodrász ad magától életjelt, a ki nagymennyiségü oly hajszál birtokában van, mely egykoron a „nagy kanczellár“ fején ékeskedett. Hogy ez az ember nem szemfényvesztő, s hogy állításainak való alapja van, a ravasz Figaró közjegyzői okirattal képes igazolni. Ez érdekes hajszálaiak boldog tulajdonosa Friedrichschruhe közelében borbély és fodrász volt s Bismarck herczegnek utolsó éveiben ő nyírta a haját. A lenyirt hajszálakat mindenkor gondosan összegyűjté és dobozokban megőrizte. Ezenfelül az előrelátó róka a haj valódiságáról közjegyzői okiratot adatott magának. Emberünk — kiben alkalmasint egy nagyszabásu üzleti lángelme vezett el — egy fényes ereklye vállalatot akarna nyélbeütni s evégből egy ékszerésszel már szövetkezett. Melltükben, melyek elől Bismarck képével ékeskednek, belül üveg alatt a vaskanczellár hajszálai huzzák meg magukat. A tük már elkészültek; aranyból valók, gombnagyságúak, elől Bismarck porcellánra festett képe díszlik, hátsó részüket zöld, zománczozott lóherelevél képezi. Minden levélben egy-egy Bismarck hajszál van, összesen tehát három. Ilyeténképen a historikus három hajszál mégis jogaihoz jut. Minden tühöz a hajszálak eredete valódiságá bizonyítandó hiteles közjegyzői okirat van mellékelve.

Hogy a Bismarck család részéről tiltakozás nem történhetik, ez iránt hit alatt tett esküje védi Merkur hajnyirbáló tmitványát. Kijelentette ugyanis, hogy B. herczeg az olló alatt lehullt haját „azok valódi értékének tudatában“

neki örökül hagyta. „Kegyeletteljes“ üzlete miatt így hát e részről nem támadhatnak aggályai. De kérdés, mit tevő lenne a kalmárlelkű fodrász, ha B. előbbi borbélyainak ugyanaz ötlete támadna. Bezzeg mulatságos verseny fejlődne ki ebből!

Szerkesztői üzenetek.

H. S. Budapest. Hogy mit csináljanak azzal az ámitóval? Ne keressenek eszközt, dobják egyszerűen ki maguk közül. Értelmes iparos segédek kik iparuk érdekét szíven hordják, nem tehetnek egyebet. Ezt az eljárást már régen várjuk önöktől és higgye el, csodáljuk, hogy már régen nem cselekedtek olykép.

B. I. Rév-Komárom. Cikkedet elvárjuk. Az ígéret úgy szép, ha megtartjuk. Szívélyes üdvözlét.

S. B. Budapest. Névtelen cikkeknek nem adunk helyet. Még utólagosan is megnevezheti magát, akkor szívesen közöljük.

M. P. Kolozsvár. Czikke tehetséget tanusít, de még nem üti meg a mértéket. Próbálkozzék egy ujjal.

A budapesti fodrász-segédek betegsegélyző-pénztár orvosainak névjegyzéke.

Kezelő orvosok:

Budai oldalon:

- Dr. Tipanics Elek I.**, Krisztina-tér 7. szám.
- Dr. Rozenzweig Adolf.** II., Fő-utcza 59. szám.
- Dr. Berger Lipót,** III., Mókus-utcza 14. szám.

Pesti oldalon:

- Dr. Schwarcz Béla** VI., Váci-körut 37. szám.
- Dr. Bodor Zsigmond,** VI., Király-u. 70
- Dr. Glass Rezső** Wesselényi-u. 4. szám.
- Dr. Csányi Aladár,** VII., Csömöri-ut 22. szám.
- Dr. Cseley József,** IX., Üllői-ut 79. szám.
- Dr. Drechsler Dezső,** Vámház-körut 16. szám.
- Dr. Ertl Géza,** VIII., József-körut 87. szám.
- Dr. Szinessy József,** VIII., József-körut 29. szám.
- Dr. Horváth Sándor,** VII., Rottenbiller-utcza 44: szám.
- Dr. Pollitzer Alfréd,** V., Mérleg-u. 9. szám.
- Dr. Ungar Imre** VI., Teréz-körut 30.
- Dr. Roth Alfréd** VII., Király-u. 6. sz.

Ellenőrző orvosok:

I., II., III., V. és VI. kerületek részére:

Dr. Bauer Károly, Teréz-körut 41. szám. II. em. Rendel 2—3 óráig, ünnep és vasárnapokon 8—9 óráig;

IV., VII., VIII., IX., és X. kerületekre:

Dr. Juba Adolf, VII., ker., Barcsay-utcza 3., rendel d. u. 3—4 óráig, vasár- és ünnepnapokon reggel 8—3 óráig.

Fogorvosok:

A pesti oldalon:

- Dr. Grosz Sándor,** Károly-körut 7. sz.
- Mezey Péter,** Muzeum-körut 21. szám, II. emelet.
- Junger József,** VIII., Rökk Szilárd-utcza 11. szám.

A budai oldalon:

Dr. Kohn Dániel, II. ker., Fő-utcza 7. szám.

Járó betegeket az ellenőrző orvosok kezelik, a megjelölt rendelési órákban díjtalanul.

Az ellenőrző orvos házhoz is hívható sürgős esetben, ha a kezelő orvos igen messze lakik és ha valamelyik kezelő orvos a látogatást megtagadja, vagy pedig a beteg különös kívánsága, illetve beléhelyezett bizalma esetén.

A kezelőorvosok a fekvő betegeket kezelik, ki is minden látogatásnál egy e végre a pénztár által kiadott szelvényt kap a tagtól.

A foghúzás után ellenőrzés végett az illető ellenőrző orvos urnál kell jelentkeznie a pénztári tagnak.

A foghúzást a nevezett urak egy-egy szelvény ellenében teljesítendik.

Az igazgatóság.

Felelős szerkesztő: *Leichter Lipót.*

Belmunkatársak: *Hermann János, Réthly Árpád és Horváth Ferencz.*

A kéziratok legkésőbb 8 és 24-ikéig bezárólag küldendők be.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadja: *Nagel István könyvnyomdája, Budapest, VII., Vörösmarty-utcza 17.*

Nagel István

kő- és könyvnyomdája
Budapest, VII., Vörösmarty-utcza 17.

Ajánlja

jól berendezett nyomdáját, a t. fodrász uraknak bérletjegyek, körlevelek, levélpapírok, borítékok és minden e szakba vágó munkák izléses és olcsó előállítására.

Ugyanitt

hirdetések e lap számára felvételnek.

Méltóztassék szives tudomásul venni, hogy az immár Istenben nyugvó boldogult férjen: *Dankovsky István* úr által 20 év előtt alapított:

illatszer-üzletet nagyban és kicsinyben

ugyanazon bejegyzett cég alatt, hasonló kiterjedésben, kellő tőkével, a sok éven át bevált kereskedelmi és technikai vezetés és az összes gyakorlott munkaerők közreműködése mellett folytatom.

Szives jóindulatát, melyben boldogult férjemet részeseíteni kegyeskedett, méltóztassék számomra is föntartani.

Kiváló tisztelettel

Dankovsky István özvegye
V., Wurm utca 5.

FLASNER LAJOS

villanyerővel berendezett

aczeláru-kereskedése és műköszörülése

Budapest, VII., József-körut 21.

Ajánlja :

Borotválókés jellel : Bengal. Johnson, Dodge, 7 csillag, Johnbarber, Pearson Kronwolt, Preifen, Johnheilfort, stb legjobb öblösre köszörüléssel minden szélességben, darabja 1.60, 1.70, 2.—, 2.25, 2.80, 3.— frt.

Borotválókés francia és angol köszörüléssel, minden gyárból önborotválóval, darabja 1.—, 1.25, 1.50, 1.80, 2.—, 2.25, 2.50, 3.—, 3.40, 4.—, 5.— frt.

Hajollók különféle gyártmány, minden sulyban és nagyságban, darabja 1.40, 1.70, 2.—, 2.10, 2.50, 2.70, 3.—, 3.40 frt.

Báryánt Hajvágógép 5 —
Báryánt-Szakályníró 3.50
Amerikai Hajvágógép 5.50
Amerikai Szakályníró 5.—
Fenőszlijak darabja —.80, —.90, 1.—, 1.20, 1.50, 2.—, 2.50, 3.— frt.

Lehuzó-kövek darabja 1.—, 1.25, 1.50, 1.80, 2 — 2.25, 2.50, 2.80, 3.—, 3.50 frt.

Hajfodorítóvas német és valódi francia, darabja .40, — 50, —.60 kr.

Köpölyvas darabja 4 — 4.50, 5.—, 5.50, 6.—, 6.50, 7.50, 8.— frt.

Ervágó darabja 1.40, 1.50, 2.—, 2.50, 2.80, 3 frt.

Fogszerszámok. Angol kulcs 3 horoggal, darabja 2.50, 2.80, 3.— 4.— frt Fog-vasfogó, (német és előrajz után is) darabja 1.50, 1.80, 2.— 2.25, 2.50, 2.80, 3.— frt.

Köszörülések ára :

Borotvakés öblösre köszörülése és francia köszörülése 50, 60 70 kr. vastagok vagy ujak 80 kr. Uj él 50, hajvágó olló 30 kr.

Megrendelések vidékre gyorsan és pontosan eszközöltetnek

A híres Jászszági bajuszpedrő.	<p>Kapható: Bordás János gyógyszerésznél Jászberényben.</p> <p>Miért kedvelik? — Miért használják? A Jászszági bajuszpedrőt!</p> <p>!!MERT JÓ!!</p> <p>Mert semmi körülmények között sem keményszik meg. Ennek daczára a bajuszt a kívánt állásban megtartja. Nem töri. Nem tépi ki. Nem avasodik. Szaga állandóan kellemes marad. A benne levő anyagok pedig a bajusz növésére is kedvezők. Ugy hogy jóságánál és kitünő tulajdonságainál fogva bárkinek is ajánlhatom.</p> <p>Fehér, barna és fekete színűben: kis doboz 15 kr. nagyobb doboz 20 kr. Viszonteladóknak 33%-ot és ingyen csomagolást, nagyobb megrendeléseknél még portómentességet is biztosítok.</p> <p align="center">Bordás János gyógyszerész Jászberényben</p>	A híres Jászszági bajuszpedrő.
	<p>Kapható: Bordás János gyógyszerésznél Jászberényben.</p>	

Eladó

Sárközi Mihály 12 év óta fennálló borbély és fodrász üzlete **Öcsödön** (Békés-megye) azonnal jutányos árban.

!! Figyelem !!

Borbély- és fodrász-üzletek, valamint üzleti berendezések vétele és eladása nálam pontosan eszközölhetők. Előjegyezve vannak kisebb-nagyobb rendű üzletek 150—10,000 ftig; — alkalmi vételek részletfizetésre — is. — Értekezhetni **Váry Gyulánál**, IV., Ujvilág-utca 18. Fodrász ipartestületnél d. e. 8-tól 9-ig és d. u. 4—9 óráig.

ZAORÁI JÁNOS

BUDAPEST, VIII., BAROSS-UTCZA 5. SZÁM.

Első magyar villany és légszesz erővel berendezett borotva homoru-köszörüldéje. Aczel áru raktár.

November hoban üzletemet, melyet jóval megnagyobbítottam, Baross-utca 5. sz alá helyeztem át, melyre felhivom b. figyelmét.

„CHIC!!

Bajusz-
erősítő!

Uj
Faltalmány!

Az eddigi eljárás, a nedves bajuszt a bajuszkötővel lekötni, igen hiányos volt, mert a csinos alakot elérhetni ugyan, de tartóssága: még néhány órára sincsen biztosítva. Ezen nagy hiányt pótlendő, sok kísérlet alapján oly jó illatu folyadékot találtam fel, mely a bajusznak, a kötő által adott alakját és helyzetét 2—3 napig is képes fenntartani, dacára, hogy e folyadék nem ragad és nem zsíros. Többi jó tulajdonságainál fogva ezen cikk minden fodrászterem szoros szükségletei közé fog tartozni és úgy az állandó, mint az utazó közönség által czélszerűsége következtében szívesen fog vétetni.

Nagybani beszerzési ára 1 darabnak 30 kr.

Eladási ára 1 „ 60 „

„CHIC“ bajuszerősítő már hónapok óta kitűnő sikerrel és általános elismeréssel próbáltatott ki és ma már majdnem teljesen bevezetett cikk, mely általános kedveltségnek örvend.

Két „CHIC“ reklámtábla, pompás, rikító színben minden megrendelőnek ingyen és bérmentve küldetik vagy mellékeltek.

„CHIC“ törvényileg védve van, hogy hasznavehetetlen rossz utánzásoktól megóvassék, melyek a legelső sorban is a vevőközönséget károsítják.

„CHIC“ bajuszerősítő, a bajuszt 2—3 napig a kívánt helyzetben tartja.

Jó tulajdonságai:

1. Nincs benne sem zsiradék, sem ragasztószer.
2. Hatása a bajuszt két perc alatt a legszenzációsabb módon mutatkozik.
3. A bajusz, melyet fésűn át a „CHIC“ bajuszerősítővel bedörzsölnek és nyomban rá a selyem bajuszkötővel átkötnek, 2—3 napon át a legszebb helyzetben marad és alakját, mely tetzés szerinti marad, ez idő alatt egyáltalán nem változtatja.
4. A bajusz-erősítő a bajuszt megpuhítja és hajlékonyná teszi, a szőrszálakat nem mereviti, sőt azok növéstét előmozdítja.
5. A „CHIC“ ezen hatása utólérhetetlen és semmiféle más hasonló szer által még csak megközelíthetőleg sem éretett el, miért is a közönség érdeke, hogy utánzatokkal vagy más leg-többször ártalmas szerekekkel össze ne téveszsze.

Feltalálója: **Dankovszky István**
illatszerész

Budapest, V. ker., Wurm-utca 5. szám.

Ugyanott kapható a fodrász és borbély szakmába vágó összes kellék és berendezés leg-jobb minőségben és mégis igen előnyös áron. Valódi francia és amerikai haj és szakállvágó gépeim ára tudvalevőleg majdnem negyedrésszével alászállt. A többi fodrász és borbély eszközök is, tömördek külföldi bevásárlásaimnál fogva is előnyösebbek, mint eddig jegyeztettek.

Az illatszert legkiválóbb különlegességeim a következők:

Eau-de-Cologne, Eau-de-Quinine, Eau-de-Portugal, Champoin, Eau-Tonique, Eau-vegetale, Vinaigre-de-Toilette.

ROB. GREENSILL-féle speciálisok, ugymint: Salycil szájviz. fogpor és fogpép.

Viaszkhajkenőcsök, Hajfestőszerek, Bri lantinek, Bajuszped-ők, Bandaulinek, Vinaigerek Toile te szappanok, Aetherikus olajok
Legujabb eszköz és illatszer árjegyzékem már a leszállított árakkal díjmentesen és bérmentve küldetik.